

२ कथाख्यां सतावां राजनिवष्टु कोषः ।

शुनीर पु० शुनी-संचाये र । कुकुरोसमूहे त्रिका० ।

शुन्य शुनौ चक० शोधने सक० च० उभ० सेट् । शुन्ययति ते
अगुशुन्यत् त ।

शुन्य शुनौ चक० शुनीकरणे सक० भा० उभ० सेट् । शुन्यति
ते अशुन्योत् अशुन्यत् । “आयः शुन्यन्तु मेवयः”
रात धन्यामन्त्रः ।

शुन्य पु० शुन्य-बुध तस्य न अनादेशः । वायौ उभा० ।

शुन्य दोषो चक० मर्दने सक० त० पर० सेट् । शुन्यति
अशुन्योत् “प्रागप्राप्तियुक्त्यान्वयवहृ”रिति वी० च०
शुन्य न० शुनीनां समूहः यत् । १ कुकुरोसं त्रिका० न्यून-
प्रभो । २ रक्ते जटा० । [अशोभोत् ।

शुभ दोषो चक० हिंसने सक० त० उभा० पर० सेट् । शुभति
शुभ दोषो भा० चा० सक० सेट् । गोसते कृदित् अगुभत् शुभे
शुभ न० शुभ-क । १ नक्षत्रे शुभवृत्ते त्रि० अक्षरः । २ पञ्च-
कांटे राजनि० ४ विष्णुस्मार्तिदु गध्ये तयोर्विश्वोने
पु० ५ सेचरपुरभेदे न० मेदि० । [शुभं दुः” इति भट्टिः ।

शुभं त्रि० शुभम् + अक्षयं युच् । गृह्णाति अक्षरः “क्षितिपः
शुभगन्धक न० शुभोगन्धोऽस्य कय् । १ बोले राजनि० २ शुभग-
न्ययति त्रि० । [अशोधकचन्द्रे पापपहावृत्ते बुधे च ।

शुभग्रह पु० शुभः शुभदायकः अहः । १ शोभयते २ शुरो शुके
शुभग्रह त्रि० शुभं कराति अक्षयं युच् च । २ नक्षत्रचारके
२ दुर्गायां स्त्री यन्मना० ऊर्ध्व । [२ नक्षत्रदातरि त्रि० ।

शुभद पु० शुभं देदाति दा-क । १ अक्षयवृत्ते राजनि० ।

शुभदन्ती स्त्री शुभा दन्ता अस्याः ऊर्ध्व । १ सुदन्तां स्त्रियां
२ पुष्पदन्तदिग्मज्योतिषि च मेदि० ।

शुभपत्नी स्त्री शुभा विष्णुपत्न्याः ऊर्ध्व । (याज्ञमान)
कुपे वा कय् । शुभपत्न्या तत्रार्थे राजनि० ।

शुभम् अक्ष० शुभ-कृत् । नक्षत्रे “शुभं युः” ।

शुभवासन पु० शुभं वासयति सुखं वाचि-क्यु । सुखवा-
सने द्व्ये शब्द० ।

शुभसूचनी स्त्री देवीभेदे (सुवचनी) “रक्ता पञ्चतर्षणी
त्रिनयना चासीकराङ्गता पीनोत्तुङ्गज्जा डङ्ग-
वरुणा हंसप्रकृष्टा परा । ब्रह्मानन्दमयी कमण्डलु-
कराक्षामोतिज्जला शिवा ध्येवा सा शुभसूचनी त्रिज-
गतामन्त्रापदहारिणी” । सा च स्त्रीभिः पूज्या ।

शुभा स्त्री शुभ-क । १ शोभायां २ कान्तो ३ श्रेष्ठ्यायां मेदि० ।

४ रोचनायां ५ रोचनीयायां ६ श्रेष्ठ्यां ७ प्रियङ्गु कवेत-

दृशायां राजनि० । ८ देवशभायां शब्द० १० उभावयो
भेदे शब्द० । [अशोभे स्त्री यन्मना० ।

शुभाचार त्रि० शुभ आचारो बल । १ शोभनाचारयुते २ उभा-
शुभाचन पु० शुभ-क शुभम् अञ्जनं यस्यात् एव० । शोभा-
ञ्जनवत् शब्द० ।

शुभ्र न० शुभ-रक् । १ अश्वके मेदि० २ रौप्ये शकावीसे ३ शु-
भ्रवत्ते राजनि० । ४ चन्द्रे शब्द० । ५ चेतयत् पु०
७ तद्वति त्रि० अक्षरः ।

शुभ्रकर पु० शुभ्रः करोऽस्य । १ चन्द्रे शकपूर्वे च । शुभ्र-
किरच्युर्भायु प्रभृत्तयोऽप्यत्र । [ज्योतिषि अक्षरः

शुभ्रदन्ती स्त्री शुभ्रो दन्तो यस्याः ऊर्ध्व । पुष्पदन्तदिग्म-
शुभ्रालु पु० कर्म० । १ मृच्छिकाङ्के राजनि० । २ श्वेताक्षौ च ।

शुभ्रि पु० शुभ-क्रि । चतुर्ष्वं ब्रह्मणि वि० कौ० ।

शुभ्र पु० शुभ्र-क्यच् । दानमभेदे । शुभ्रक बहुटपुत्र-
विरोचनाकजगवेदिनः पुत्रः एकः “विरोचनाय प्रा-
कृदिः पुत्र तस्याहुजाः कृताः । गवेरी कालमैमिष
अक्षो वाक्कल एव च । शुभ्रचैव निबुध्यत विम्व-
सेनो नक्षत्रवः । गवेदिनः सुता ह्येते” वज्रिपु० अय-
रव “वज्रपुत्र दत्तनाम भाव्योऽसीत् द्विजवत्तम । ।

तस्यास्तु ह्यो सुतावाचं वदन्त्यादात्मवाधिवो । ज्येष्ठः
शुभ्र इति स्त्रातो निबुध्यचापरोऽसुरः” वाचनपु० ।

देवीनाहा० अपरोऽपि देव्या निवृत्तः । तदप्योऽपि तमेव
१२थ० “शुभ्रो निबुध्यचैवाप्यावपुष्यते मन्त्राचरो ।
ततस्तो नाशयिष्यामि विम्व्याचकनिवासिनी” इत्युक्तः ।

शुभ्रमर्दिनी स्त्री शुभ्रं कृद्वाति कृद-चिनि । दुर्गायां
हेमच० । हन-चिनि । शुभ्रवातिनी शब्द० ।

शुभ्रपुरी स्त्री इत० । (गन्धर्वपुर) एकचक्रास्ते पुरे त्रिका०
शुभ्र नारचे समन्ने च दि० चा० सक० सेट् । न्ययते अयोऽरि ।
शुभ्रक कचने, वर्जने, वर्जने च शु० उभ० सक० सेट् । शुभ्रक-
यति ते अशु शुभ्रकत् त ।

शुभ्रक पु० न० शुभ्रकते अतिशुभ्यते कर्मणि कय् । १ वृद्धादिदेवे
राजकरे मेदि० २ राजयाज्ञकरभेदे अक्षरः । वरपत्न्या
कन्यापत्नीभ्यः श्याङ्गे भने ३ स्त्रीधनभेदे “भगिनीगुल्कं
शोढ्यायाम्” इति स्मृतिः । वस्त्रागार्थं स्त्रीभ्यः द्व्ये पूचने
“अशुभ्रकोपकृतायास्तु पिण्डदावोदरेव ते” इति कृति
इत्यर्थे च । [द्व्यकरादानस्थाने ।

शुभ्रस्थान न० इव० (वाटि) २ वृद्धे भूषाणां क्रयविक्रययोग्य
शुभ्र न० शुभ्र-क्यच् पुषो० । १ तान् २ रक्ता च अक्षरटीका ।